Dosarul nr. 4r-4866/26 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-26136918-02-4r-09112026 Judecător: Natalia Patrașcu

**D E C I Z I E**
**în numele Legii**

17 noiembrie 2026 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:
Preşedintele completului, judecător Denis Băbălău
Judecătorii Elisaveta Buzu și Vladislav Schibin

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul avocatului Cojocaru Dorin în interesele contravenientului Kaya Erdogan declarat împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 octombrie 2026, cauza contravențională în privința lui ***Kaya Erdogan***, ***născut la *****, *****,*** învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 333 al.(1) Cod contravențional și demersul înaintat de către șeful Direcției Regionale Centru al Inspectoratului General pentru Migrație, Veaceslav Patraș referitor la luarea în custodie publică a cetățeanului Turciei Kaya Erdogan, pe un termen de 30 zile, cu plasare la Centrul de plasament temporar al străinilor al Inspectoratului General pentru Migrației al MAI,

***Procedura de notificare legal a fost executată***

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

**C O N S T A T Ă:**

La data de 28 octombrie 2026 agentul constatator al Direcției Regionale Centru al Inspectoratului General pentru Migrație, Bodarev Ion a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 655032 prin care a reținut că la data de 28.10.2026, ora 10:15 Kaya Erdogan a încălcat regulile de ședere prin faptul că nu a părăsit teritoriul Republicii Moldova la expirarea termneului de ședere acordat.

Consecutiv potrivit art.395 alin.(1) lit. d) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței, spre examinare în fond și adoptarea deciziei la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), care a fost înregistrat în cancelaria instanței de judecată la data de 28.10.2026, cu nr.4-3556/2026.

Totodată, la data de 28 octombrie 2026, în cadrul aceleași cauze contravenționale șeful Direcției Regionale Centru al Inspectoratului General pentru

Migrație, Veaceslav Patraș a înaintat demers referitor la luarea în custodie publică a cetățeanului Turciei Kaya Erdogan, pe un termen de 30 zile, cu plasare la Centrul de plasament temporar al al  Inspectoratului General pentru Migrației al MAI.

Potrivit demersului, la data de 28.10.2026, în mun. Chişinău bd. Ştefan cel Mare şi Sfînt, 124 a fost depistat cetăţeanul Turciei, Kaya Erdogan, născut la *****, în situaţie de aflare ilegală în ţară, depăşind termenul legal de aflare, ignorând prevederile art. 84/1 alin. (2) al Legii nr. 200 din 16.07.2010, „Străinii aflaţi pe teritoriul Republici Moldova sânt obligaţi să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare şi, după caz, dreptul de şedere pe teritoriul tarii, de asemenea să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de şedere acordat”.

Respectiv, cetăţeanul Turciei, Kaya Erdogan, născut la *****, a săvârşit contravenţia prevăzută de art. 333 alin. (1) Cod contravenţional, manifestată prin încălcarea regulilor de şedere în Republica Moldova şi anume nepărăsirea voluntară a teritoriului tarii la expirarea termenului de aflare acordat.

Conform art. 10 al Legii nr. 200, din 16.07.2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova, împotriva cetăţeanului Turciei, Kaya Erdogan, născut la *****, vă fi instituită interdicţia de intrare.

În conformitate cu prevederile art. 62 alin. (3) privind regimul străinilor în Republica Moldova, (3) Instanţa de judecată poate dispune ca, pînă la efectuarea expulzării, străinul să fie luat în custodie publică.

În privinţa aplicării măsurii de siguranţă – expulzarea, indică autorul demersului că, verificările efectuate au stabilit că, cetăţeanul Turciei, Kaya Erdogan, născut la *****, nu deţine resurse financiare suficiente pentru a părăsi teritoriul Republicii Moldova, nu are loc stabil de trai pe teritoriul Republicii Moldova, nu deţine permis de şedere pe teritoriul Republicii Moldova, nu este căsătorit şi nu are copii pe teritoriul Republicii Moldova. Legislaţia naţională prevede expulzarea pentru cazul acestui străin.

Rămânerea contravenientului pe teritoriul Republicii Moldova este sursa unei stări de pericol pentru ordinea publică, înlăturarea acestei stări fiind posibilă doar prin îndepărtarea contravenientului de pe teritoriul Republicii Moldova.

Nu au fost stabilite dovezi că contravenientul va fi persecutat în ţara de origine din motive de apartenenţă rasială, naţională, religioasă, din cauza convingerilor politice sau va fi supus tratamentului inuman şi degradant, torturii ori pedepsei capitale. Totodată, cetăţeanul străin are opţiunea de a fi îndepărtat intr-un stat terţ cu condiţia ca acesta să îl accepte.

În privinţa luării în custodie publică, se indică necesitatea luării în custodie publică în procesul pregătirii expulzării şi efectuării procesului de îndepărtare, deoarece aplicarea unor măsuri mai puţin coercitive nu ar fi suficientă.

Totodată, există riscul sustragerii străinului de la procedura de îndepărtare, în vederea executării măsurii de expulzare, deoarece: acesta nu face dovada unui spaţiu de locuit pe teritoriul Republicii Moldova, există motive obiective determinate de comportamentul acestuia și nu deţine resurse financiare.

Consideră, autorul demersului că până la îndepărtarea cetăţeanului cetăţeanul Turciei, Kaya Erdogan, născut la *****, de pe teritoriul Republicii Moldova este necesară luarea acestuia în custodie publică în Centrul de plasament temporar al străinilor, pentru perfectarea titlului de călătorie şi pregătirea formalităţilor de îndepărtare a nominalizatului de pe teritoriul Republicii Moldova.

***Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 octombrie 2026,*** a fost recunoscut vinovat *Kaya Erdogan, născut la *****, ***** în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 333 alin.(1) Cod Contravențional, aplicându-i-se o sancțiune contravențională cu amendă în mărime de 12 (*doisprezece*) unități convenționale, ceea ce constituie 600 (*șase sute*) lei. S-a adus la cunoștință lui *Kaya Erdogan* că, în conformitate cu prevederile art.34 alin.(3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, în acest mod, se va considera că sancțiunea amenzii a fost executată în totalitate, în caz contrar, amenda urmând a fi achitată în mod benevol în termen de 30 de zile de la data stabilirii acesteia.

S-a admis demersul privind aplicarea măsurii de siguranță. S-a dispus expulzarea de pe teritoriul Republicii Moldova a cetăţeanului Turciei Kaya Erdogan. S-a dispus luarea în custodie publică a cetăţeanului Turciei Kaya Erdogan pe un termen de pînă la 30 (*treizeci*) zile, cu plasarea la Centrul de plasament temporar al străinilor al Inspectoratului General pentru Migrație al MAI.

***La data de 03 noiembrie 2026, în termenul legal de contestare, avocatul Cojocaru Dorin în interesele contravenientului Kaya Erdogan a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 octombrie 2026,*** prin care solicită admiterea recursului, cu examinarea sa în regim de urgență, având în vedere privarea actuală de libertate a recurentului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 28 octombrie 2026, dosarul nr. 4-3556/2026, exclusiv în partea aplicării expulzării și dispunerii luării în custodie publică, ejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se respingă demersul privind aplicarea expulzării și să se înlăture dispoziția de luare în custodie publică; menținerea celorlalte dispoziții ale hotărârii necontestate prin prezentul recurs. În subsidiar, dacă instanța apreciază necesară a solicitat administrarea suplimentară de probe sau constată încălcări procesuale care impun rejudecarea, trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță în limitele părții contestate, cu examinarea de urgență a situației privative de libertate. Verificarea și consemnarea expresă a efectelor art. 470

alin. (1) Cod contravențional asupra executării hotărârii contestate, cu informarea fără întârziere a IGM despre soluția procesuală adoptată.

În susținerea recursului partea apărării invocă că una dintre premisele explicite ale hotărârii este aceea că Kaya Erdogan nu ar dispune de un spațiu de locuit stabil pe teritoriul Republicii Moldova. În realitate, potrivit declarației proprietarului Pogoneț Cătălin, recurentul a locuit anterior, cu acordul acestuia, în apartamentul situat în mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Zidarilor nr. 30, ap. 128. Proprietarul se află în prezent peste hotarele Republicii Moldova, iar apartamentul este disponibil pentru utilizarea de către Kaya Erdogan imediat după încetarea custodiei publice.

Faptul că părțile nu au perfectat anterior un contract de locațiune în formă scrisă nu este echivalent cu inexistența unei adrese reale de locuire. Declarația proprietarului identifică exact imobilul, confirmă acordul său și disponibilitatea spațiului, oferind autorității posibilitatea verificării directe a împrejurărilor invocate. Recurentul și proprietarul intenționează să perfecteze în mod legal un înscris privind folosința locuinței, fără a susține că un asemenea contract a fost deja semnat.

Totodată, Leu Dorin, născut la 06.08.1997, IDNP 2013001007253, și-a exprimat, prin declarație distinctă, disponibilitatea de a acorda recurentului sprijin financiar și material după eliberare. Acest înscris nu trebuie confundat cu dovada existenței unor disponibilități bănești proprii ale recurentului; el constituie un element pertinent pentru aprecierea resurselor efectiv accesibile și a posibilității asigurării întreținerii. Capacitatea materială a declarantului poate fi verificată prin înscrisuri justificative suplimentare.

Apărarea nu susține că prezentarea acestor înscrisuri regularizează, de la sine, dreptul de ședere al recurentului. Semnificația lor probatorie este alta: ele infirmă sau cel puțin impun reevaluarea concluziilor factuale potrivit cărora persoana nu ar avea nicio adresă de locuire și niciun sprijin material și ar fi, din această cauză, imposibil de identificat sau de contactat de către autorități.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

*Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul*

*declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Potrivit art. 52 alin. (4) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010, în privința străinilor care nu au executat decizia de returnare, care au trecut sau au încercat sa treacă ilegal frontiera de stat, care au intrat în țară în perioada de interdicție dispusă anterior, a căror identitate nu a putut fi stabilită, care au fost declarați indezirabili, precum și împotriva cărora a fost dispusă expulzarea, autoritatea competentă pentru străini va emite decizia de returnare sub escortă, care va fi însoțită, după caz, de luarea în custodie publică în condițiile prevăzute la art. 64.

Totodată, conform art. 64 alin. (1) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010, luarea în custodie publică este o măsură de restrângere a libertății de mișcare, dispusă de instanța de judecată împotriva străinului care nu a executat decizia de returnare sau care nu a putut fi returnat în termenul prevăzut de legislație, care a trecut sau care a încercat sa treacă ilegal frontiera de stat, care a intrat în țară în perioada de interdicție dispusă anterior, a cărui identitate nu a putut fi stabilită, care a fost declarat indezirabil, împotriva căruia a fost dispusă expulzarea sau dacă există riscul sustragerii acestuia. În cazul străinului împotriva căruia s-a dispus măsura returnării sau care a fost declarat persoană indezirabilă, luarea în custodie publică se dispune de către instanţa de judecată pe o perioadă de până la 6 luni, la solicitarea motivată a autorităţii competente pentru străini.

În corespundere eu alin. (2) art. $84^1$ al 1egii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, străinii aflaţi pe teritoriul Republicii Moldova sânt obligaţi să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare şi, după caz, dreptul de şedere pe teritoriul ţării, de asemenea să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de şedere acordat.

Conform art. $439^4$ Cod contravenţional, în procesul contravenţional, în scopul înlăturării consecinţelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvîrşirii faptelor contravenţionale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sînt întrunite condiţiile de

tragere la răspundere contravenţională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranţă: a) expulzarea; b) demolarea construcţiilor neautorizate şi/sau defrişarea arborilor şi arbuştilor; c) confiscarea specială; d) ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport. Conform art. 439/5 Cod contravențional, (1) Expulzarea este o măsură de siguranţă care constă în îndepărtarea silită de pe teritoriul Republicii Moldova a cetăţenilor străini şi a apatrizilor care au săvîrşit o contravenţie prevăzută de prezentul cod.

Expulzarea are drept scop înlăturarea unei stări de pericol şi/sau prevenirea săvîrşirii unor fapte socialmente periculoase de către aceste persoane. (2) Expulzarea se aplică de către instanţa de judecată şi doar în prezenţa cumulativă a următoarelor condiţii: a) contravenientul este cetăţean străin sau apatrid, cu excepţia persoanei care a fost recunoscută ca refugiat sau căreia i s-a acordat protecţie umanitară; b) cetăţeanul străin sau apatridul este sancţionat pentru o faptă care constituie contravenţie; c) rămînerea contravenientului pe teritoriul Republicii Moldova este sursa unei stări de pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea naţională, înlăturarea acestei stări fiind posibilă doar prin îndepărtarea contravenientului de pe teritoriul Republicii Moldova; d) contravenientul nu poate fi expulzat în statul în privinţa căruia există dovezi că în statul respectiv acesta va fi persecutat din motive de apartenenţă rasială, naţională, religioasă, din cauza convingerilor politice sau va fi supus tratamentului inuman şi degradant, torturii ori pedepsei capitale. (3) În privinţa cetăţenilor străini şi apatrizilor care nu pot fi expulzaţi imediat, instanţa de judecată poate dispune luarea în custodie publică, cu plasarea acestora în Centrul de Plasament Temporar al Străinilor pe un termen de cel mult 6 luni. (4) În cazul în care expulzarea însoţeşte sancţiunea arestului contravenţional, aducerea la îndeplinire a expulzării are loc după executarea sancţiunii.6 (5) La aplicarea expulzării persoanelor indicate la alin.(1) se va ţine cont de dreptul la respectarea vieţii private a acestora.

În fapt, Colegiul penal reține că la data de 28 octombrie 2026, agentul constatator al Direcției Regionale Centru al Inspectoratului General pentru Migrație, Bodarev Ion, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 655032 prin care a reținut că la data de 28.10.2026, ora 10:15 Kaya Erdogan a încălcat regulile de ședere prin faptul că, nu  a părăsit teritoriul Republicii Moldova la expirarea termneului de ședere acordat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 octombrie 2026, a fost recunoscut vinovat *Kaya Erdogan, născut la *****, ****** în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 333 alin.(1) Cod Contravențional, aplicându-i-se o sancțiune contravențională cu amendă în mărime de 12 (*doisprezece*) unități convenționale, ceea ce constituie 600 (*șase sute*) lei.  S-a adus la cunoștință lui *Kaya Erdogan* că, în conformitate cu prevederile art.34 alin.(3)  din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, în acest mod, se va considera că sancțiunea amenzii a fost executată

în totalitate, în caz contrar, amenda urmând a fi achitată în mod benevol în termen de 30 de zile de la data stabilirii acesteia.

S-a admis demersul privind aplicarea măsurii de siguranță. S-a dispus expulzarea de pe teritoriul Republicii Moldova a cetăţeanului Turciei Kaya Erdogan. S-a dispus luarea în custodie publică a cetăţeanului Turciei Kaya Erdogan pe un termen de pînă la 30 (*treizeci*) zile, cu plasarea la Centrul de plasament temporar al străinilor al Inspectoratului General pentru Migrație al MAI.

Astfel, instanța de recurs relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei instanța de fond a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui Kaya Erdogan, în prezența probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată complet, fiind stabilit cert faptul că în acțiunile lui Kaya Erdogan sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art.333 alin.(1) Cod contravențional, care sancționează fapta de încălcare de către cetățenii străini sau de către apatrizi a regulilor de ședere în Republica Moldova prin nepărăsirea teritoriului țării la expirarea termenului de aflare sau de ședere acordat.

Astfel, instanța de recurs reconfirmă poziția primei instanțe că, vina lui Kaya Erdogan în încălcarea regulilor de ședere în Republica Moldova prin nepărăsirea voluntară a teritoriului țării, conform prevederilor art.333 alin.(1) Cod contravențional, se confirmă prin probele administrate și anume: *extras din registrul de stat al populației care confirmă data eliberării permisului de ședere (16.09.2025), actualmente expirat; informația că acesta nu se află în căutare internațională; extras de la poliția de frontieră*; *revindecare*a; *copia pașaportului cet. Kaya Erdogan; informația referitor la datele imigrantului*; *decizia nr.6876 cu privire la acordarea dreptului de ședere în scop de muncă lucrător imigrant din 03.09.2025*, *potrivit căreia, dreptul de ședere provizorie, pentru muncă în RM a fost acordat pînă la 21 august 2026 (f.d.11).*

În aceste condiții, Colegiul împărtășește concluzia primei instanțe că fapta reținută în sarcina lui Kaya Erdogan întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 333 alin. (1) din Codul contravențional, nefiind identificate circumstanțe care să pună la îndoială temeinicia constatărilor agentului constatator sau legalitatea soluției de sancționare.

Colegiul penal apreciază ca neîntemeiate argumentele apărării referitoare la pretinsa lipsă a temeiurilor pentru aplicarea măsurii de siguranță a expulzării și dispunerea luării în custodie publică a contravenientului Kaya Erdogan, acestea nefiind de natură să răstoarne concluziile primei instanțe.

În acest sens, Colegiul reține că declarația proprietarului Pogoneț Cătălin, potrivit căreia contravenientul ar fi locuit anterior, cu acordul său, în apartamentul situat în mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Zidarilor nr. 30, ap. 128, precum și disponibilitatea declarată de a-i permite folosirea locuinței după încetarea custodiei publice, nu constituie, prin ele însele, o dovadă suficientă a existenței unor condiții locative

stabile și efective la momentul examinării cauzei. Or, simpla indicare a unei adrese și exprimarea intenției proprietarului de a pune la dispoziție imobilul nu echivalează cu confirmarea unei situații locative certe, actuale și verificabile, cu atât mai mult cu cât proprietarul se află în afara teritoriului Republicii Moldova, iar un act juridic care să reglementeze folosința locuinței nu a fost încheiat. Prin urmare, aceste circumstanțe nu infirmă constatările primei instanțe privind lipsa dovezii unui spațiu de locuit stabil pe teritoriul țării.

De asemenea, Colegiul nu poate reține ca fiind determinantă declarația lui Leu Dorin privind disponibilitatea de a-i acorda contravenientului sprijin financiar și material după eliberare. O asemenea declarație exprimă, în esență, intenția unei terțe persoane de a oferi ajutor, însă nu confirmă existența unor resurse financiare efectiv disponibile, capacitatea concretă de întreținere a contravenientului și nici posibilitatea asigurării plecării benevole a acestuia de pe teritoriul Republicii Moldova. În lipsa unor înscrisuri care să confirme capacitatea materială a declarantului și caracterul efectiv al sprijinului promis, declarația respectivă nu este suficientă pentru a înlătura concluziile instanței de fond referitoare la lipsa resurselor financiare ale contravenientului.

Respectiv, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții. Recurentul nu a făcut dovada celor susținute prin recurs, în sensul că nu se face vinovat de fapta reținută în sarcina sa de agentul constatator.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă *instanță (Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod

contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

**D E C I D E:**

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de avocatul Cojocaru Dorin în interesele contravenientului Kaya Erdogan și menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 octombrie 2026.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Denis Băbălău

Judecător Elisaveta Buzu

Judecător Vladislav Schibin